

været Krigsministeriets Mening med denne Læyt at ville angive dette; der er jo heller Intet til Hinder for, at Suppleringen af Beholdningerne ligesaavel som Forsyningen af Afdelingerne kan være bevirket ved Lov af 25de Juli 1880, og saaledes har det været Krigsministeriets Mening, at Sætningen skulde fortaas. Det af Ministeriet opførte Beløb deler sig væsentlig i to Dele, hvoraf den ene Del til et Beløb af omtrent 409,000 Kr. ikke endnu er stillet til Disposition, medens den anden Del er stillet til Raadighed for vedkommende militære Myndigheder. Hvad den første Sum angaar, er det Meningen, at den skulde anvendes til Brugsbeholdninger for de tidligere Reserdebatailloner, der ere gaede over til Liniebatailloner. Naar denne Begjæring er stillet, er det fordi Krigsministeriet nærer den Overbevisning, at det vil være heldigt at vedligeholde den Ordning, som nu for Tiden er gjældende, hvorved Underafdelingerne selv have Bestyrelsen af deres Munderingsvæsen. Der kan være delte Meninger derom, men saameget er vist, at de Autoriteter, som Krigsministeriet nærmest i saa Henseende maa henholde sig til, i høi Grad nære den Formening, at det vil bidrage i høi Grad til Orden og Økonomi med Hensyn til Munderingerne, at den nuværende Ordning bibeholdes, og jeg kan heller ikke sige Andet, end at Udvalget i sine Udtalelser dog ialtsald for en stor Del synes at erkjende det, idet det siger, at der utvivlsomt vil vindes Fordele derved, at enhver Afdeling udelukkende kan gjøres ansvarlig for sin Beholdning, og at den derved mulig fremstaaende Kappetrid kan bidrage til, at Klædningsstykkerne udmnyttes saa yderlig som mulig, og at der ad den Vej kan opnaas nogen Økonomi. Det er jo netop det, som Krigsministeriet vil opnaa. Naar der fremdeles er sagt, at det har været den nye Hærens Mening, at Regimentet skulde være Hærens administrative Enhed, tør jeg ikke benægte, at det maasse er blevet udtalt under Forhandlingerne her om Hærløven, men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at i selve Hærløven findes der intetsteds nogen saadan Bestemmelse, og det, at der er ansat en Regimentsdepotkommandør, kan dog ikke tjene som Bevis for, at Regimentet skulde være Hærens administrative Enhed. En saadan Depotkommandør vil jo nærmest have Kommandoen over det Depot af Mandstab, dels Rekrutterne og dels ældre Mandstab, som bliver tilbage i Garnisonen ved en Mobilisering, og hvoraf den ligeoverfor Hjenden staaende Afdeling saar sit Erstatningsmandskab, ligesom han ogsaa i Fredstid vil kunne faae forskjellige andre Bestillinger end den, som det her er forment, at han nærmest skulde have. At sige, at Regimentet skulde være den administrative Enhed, fordi der efter Hærløven er ansat Regimentsdepotkommandør, synes mig saa meget mindre at kunne fastholdes, som der tidligere har været ansat Brigadepotkomman-

dører, uden at man derfor har ment, at Brigaden skulde være den administrative Enhed. — Jeg maa naturligvis beklage, at de 409,000 Kr. blive negtede, men der er jo ikke Noget for Krigsministeriet at gjøre i saa Henseende. Man vil uaagtet dette bestrebe sig for at fastholde den Ordning med Hensyn til Munderingsbeholdningerne, som anses for at være den i økonomisk Henseende Heldigste. Hvad Hæstene angaa, er Udvalget jo enigt om at bevilge dem. Der er jo altsaa nu kun Anstæffelser til et Beløb af ca. 350,000 Kr., over hvilke der allerede er disponeret, tilbage at omtale. Det er af Udvalget blevet foreslaaet hertil kun at bevilge en rund Sum paa 200,000 Kr. En saadan Bevilling af en rund Sum kan Ministeriet ikke betragte som Andet end en Udtalelse fra Udvalgets Side om, at det erkjender, at det er betydelige Beløb, der maatte udredes, medens det paa den anden Side har været i Tvivl om, hvorvidt det har været nødvendigt at gaa til alle disse Udgifter, og derfor henvises det til senere Forhandlinger, hvilket jeg ibetmindste ikke har Noget imod. Jeg vil imidlertid strax gjøre opmærksom paa, at Dverstridelser ville finde Sted, fordi af disse 350,000 Kr., som ere stillede til Raadighed for de paagjældende Myndigheder, er i Virkeligheden den allerførste Del brugt, saaledes at det kun er forholdsvis ubetydelige Beløb, som der vilde være Tale om at kunne indbringe. Udvalget har særlig omtalt, at det skulde være urigtigt at have anstæffet de 760 Karabiner og et tilsvarende Antal Bæveapparater til Ingenieurtropperne. Jeg tror ikke, at det i saa Henseende særlig kan paarøbes, at Krigsministeriet er gaaet ud over, hvad der maa erkjendes at være rigtigt. Naar det særlig er bemærket, at der fremtidig paaregnes en Forøgelse af Krigsstyrken og af Depotstyrken, som ialtsald i de første Aar ikke kan bringes tilstede paa den i Hærløven forudsatte regulære Maade, saa ligger det jo nær dertil at svare, at naar man har ment, at det i og for sig var rigtigt at udville Ingenieurkorpset paa den Maade, og naar man saa har kunnet tilveiebringe Mandstab paa en anden Maade gennem de ældre Mergange, saa var der ingen Grund til at afvente det Tidspunkt, da Forøgelsen kunde bringes tilstede alene gennem Rekruttilgang. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Ja, jeg har kun to Ord at sige, nemlig at jeg kan tiltræde de to Forslag, som angaa mit Budget, det ene om en Understøttelse til den private Realskole i Aarhus og det andet om en Understøttelse, eller, om man vil, en Godtgjørelse til den forhenværende Forpagter af Tisseriet i Sorø Søer. Jeg kan tiltræde dem begge, endskiønt jeg forøvrigt ikke vil tilbageholde, at jeg er temmelig enig i, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) sagde om den store Flothed,